

Distansseminarium i Flen, november 2009

Maria Thomson och Jean Michel Grimal

När ryktet om distansseminariet med Maria Thomson och Jean Michel Grimal nådde mig var jag snabb som en vessla att anmäla mig. Med förra årets motsvarande kurs i färskt minne ville jag absolut inte missa årets upplaga.

När listan med deltagarna anlände kunde jag notera att spridningen var stor var gäller meriterna inom sporten. Från landslagsryttare till sådana som jag med blygsamt antal kilometer i meritlistan. Bäddat för intressant erfarenhetsutbyte m a o.

I år hade jag den lyxiga situationen att jag kunde välja vilken häst som skulle följa med. Millennia är ju alltid en stabil reskamrat och dessutom den häst som jag normalt rider men vår nya häst Biten behövde komma ut och se sig om i distansvärlden. Dessutom var jag nyfiken på att få en bedömning över hans möjligheter inom grenen. Så valet föll på Biten.

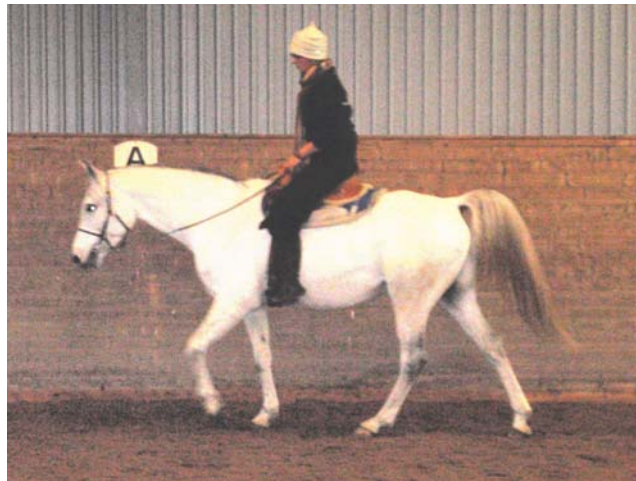
På sen fredagseftermiddag svängde vi upp framför gäststallet i Torp, boxade in Biten och flyttade in tillsammans med tio andra deltagare i det hemtrevliga gästhuset.

Det är alltid intressant att titta på andras hästar, det är ju sällan man hinner göra det särskilt ingående på en tävling. Nu hade vi gott om tid för detta. På fredag kvällen hade vi gemensam genomgång av hästarna i ridhuset med Maria och Jean Michels som kommentatorer. Tyvärr missade jag en hel del av det som sades, då den goa Biten krävde en del uppmärksamhet, men en sammanfattning av det jag hörde är att hästarna generellt sett var lämpade för ändamålet men majoriteten var "too fat". Också Biten passerade kontrollen med godkänt med lite plus för manke och rygg. I mitt tycke var alla hästarna var riktigt fina, den som intresserade mig mest var hingsten Gwarant. Jag blev ännu mer övertygad om att det är hingsten för Millennia.

Fredagskvällen avslutades med en god middag, maten som serveras på Torp är skäl nog att åka dit! Hurra för Cecilias goda mat!

På lördagen kunde vi välja att rida ut under Jean Michels ledning eller stanna i ridhuset med Maria. Förra året valde jag Marias pass och har haft mycket glädje av de tips jag fick då, så därför blev det Marias pass igen. Med endast tre ekipage i ridhuset fick vi gott om tid individuellt med henne, toppen!

Hon fokuserade, inte oväntat, på sitsen. För att få till den rätta sitsen skulle man skjuta fram rumpan så att svanken försvann. För att tydliggöra detta skulle även stiglädren kortas och skänkeln flyttas fram. En timmes skritt i denna nya ställning resulterade för min del att svanken försvann och skavsåren kom.

Maria demonstrerar på Biten

Kamraterna som deltog i Jean Michels powerskritt hade haft varierande upplevelser under turen allt beroende på hästens ålder och graden av ysterhet.

Eftersom Jean Michel, utöver sin tränarroll, också är hovslagare, hade vi inspektion av samtliga hästarnas hovar och skoning. En del synpunkter kom fram, alla har ju inte en distanstränare som hovslagare.

På söndagen blev det två rejäla ridpass, ett i ridhuset för Maria och ett på utebanan för Jean Michel. Mina skavsår medgav ingen mer ridning så Nathalie, som inte hade häst med sig, tog över Biten. Nathalie tog proffsigt hand om Bitens, för dagen, minst sagt tramsiga uppförande och fick till slut fram hans rätta jag.

Deltagandet från läktarplats var absolut givande, det också. Intressant att beskåda ansträngningarna att hitta den sitsen som Maria ville få fram! Utomhus tränades det på att hitta galopp i en form och tempo som kan hålla för en hel tävling. Exempel av detta kan ses på YouTube, om man söker på "läger i Flen".

På teoripassen fick vi ta del av råd och tips för bl a träningsupplägg, foder, skoning och grooming. Långa skrittpass är basen i träningen, det visste vi nog innan, men det som jag fastnade för var långritterna på 2-3 dagar med 5-6 timmars ridning per dag. Den träningsmetoden föll mig i smaken, någon som vill hänga med?

En stor del av behållningen var umgänget med alla trevliga, glada distansryttare som generöst delade med sig av sina med- och motgångar i träning och tävling. Bara det skulle räcka för en hel kurs! Extra spännande var det att höra om EM i Italien, direkt från de tävlande själva.

Sammanfattningsvis så var helgen en riktig ljusglimt i novembertristessen. Med mig därifrån hade jag massor med inspiration, energi och idéer. Synd bara att årstiden och omständigheterna i övrigt inte tillåter omsättning av dessa i praktiken, eller kan det möjligen vara bristande ambitioner som hindrar mig från fyratimmars skrittpass efter jobbet i mörkret? Jag får fundera på det tills vårljuset återvänder.